

УТИСЦИ СА ЧАСА „ ЈЕТРВИЦА АДАМСКО КОЛЕНО“

Данашњи час је био леп, посебан. И раније нас је учитељица упознала са епским песмама, које мени нису биле посебно интересантне.

Међутим, данашња песма је носила посебан осећај туге, храбрости, али је отворила и многе теме за разговор. Схватио сам, или се бар трудио да схватим филозофију моје учитељице која нас учи да и у оним најтужнијим ситуацијама тражимо позитивну страну. Упознао сам догодовштине из њеног детињства, њеног окружења и покушао да је замислим као девојчицу. Како иза такве стене од карактера се крије мало дете искрених осећања?! У исто време тако јака и снажна, а с друге стране крхка и нежна?!

Песма нам је само била водич да се замислимо и дубоко запитамо о нама драгим људима и правим вредностима у животу. Волим овакве часове!!!!

Код куће сам наставио да размишљам, ко је личност из мог окружења која ме својим делима подсећа на лик Ковиљке из песме. Дефинитивно то је моја бака, Анђелија, бака са којом живим.

Многи људи мисле да је добро познају, да је строга, груба, жена, али њу могу добро познавати само људи који су њој блиски и којима она сама дозволи да је добро упознају. О њеном животу много сам сазнао из њених прича. Нас двоје имамо другарски однос, али мора и у томе да се зна ко је ко.

Бака је као мала седмогодишња девојчица остала без мајке. Отац јој никада није био ту, отхранила ју је њена бака. Мог деда Божу је много волела, али је и он брзо отишао из њеног живота. Остала је у "најгоре" време- како она каже да изводи моју маму и тетку на пут. Није се стидела ништа што је поштено да ради, тако да је у то „најгоре“ време неколико година радила на улици, на минус 20 и плус 40 степени. То је трајало до мог рођења, а онда је одлучила да помогне мами. Прва особа са којом сам остајао када је мама кренула да ради- била је она. Ту почиње наш заједнички свет који много волим. Од тада је ту и носи се заједно са свим нашим проблемима- мојим, маминим, теткеним....кад коме затреба.

Увек спремна свима да помогне и свакога погледа у очи. Каже да код себе највише воли што може свима све отворено у очи да каже, али да се због

тога не уклапа у „ данашњи „ свет. И сам сам приметио да то људи не воле. Сада, као старија, воли после подне да се осами уз свој ТВ програм, а мене то нервира- некада је много времена проводила самном у парку. Љутим се, посвађам се са њом, а онда ми буде жао, не могу да спавам док се са њом не помирим. Недавно је изјавила да мене највише и једино воли на овом свету. Баш сам био срећан јер пошто се у последње време често закачимо, помислио сам да ме мање воли.

Много је волим, много ми значи, а и њено име је старинско, традиционално, баш као и Ковиљкино. Моја бака има карактер тврђи од челика, а душу мекшу од памука! Таква је она!

БОЖИДАР ЛИПОВАЦ IV4